

Vise for blandet kor og solo (baryton)

Tekst: Poul Martin Møller

Andante

Piano

A	Solo <i>mf</i>
----------	----------------

1. Bon-den han be-der med li - den ro, når reg - nen slår på hans hu - e, når

tå - en er kold og ryg - gen våd, kun li - det hans tan - ker du - e.

2. Det var Sankt Lau - ren - ti - us, han ag - ter en kir - ke byg - ge, thi

gan-ger han ud på den bre - de vej med tig - ger-po - se på ryg - ge.

B

Kor
p Unis.

3. Gan-ger han ud på den bre - de vej alt med sin fat-tig-mands-po - se, hans

øj - ne de va - re som al - ter-lys, hans kind den var som en ro - se.

4. Det var den hel - li - ge Her - rensmand, han san-ke - de gul - det rø - de. Hans

ske var re-ven, hans fod var ho-ven, det gjorde ham meg - en mø - de.

Sopran, Alt

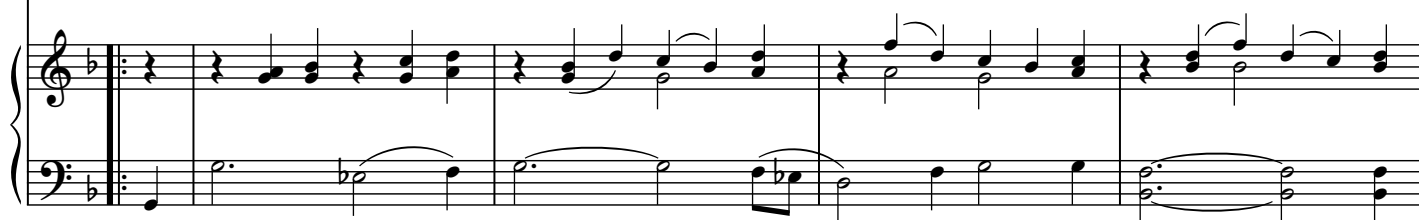
5. Han sam-le - de møg - le guld og sølv alt — på de ri - ges trap - per, men
 7. Og al-drig han ta-ger ved an - den mad end stod - der-brød det sor - te,

Tenor

5. Han sam-le - de møg - le guld og sølv alt — på de ri - ges trap - per, men
 7. Og al-drig han ta-ger ved an - den mad end stod - der-brød det sor - te,

Bas

41

al-drig han e - jer en kjor - tel ny, han går i de gam - le kap - per. 6. Han
 hun - den ri-ver hans ba - re skind — alt for de ri-ge mænds por - te. 8. Men

al-drig han e - jer en kjor - tel ny, han går i de gam - le kap - per. 6. Han
 hun - den ri-ver hans ba - re skind — alt for de ri-ge mænds por - te. 8. Men

45

drik - ker sted - se det kla - re vand og al - drig vi - nen så rød, thi
da han lan - ger til Lun - de - by, hans tig - ger - po - se var fuld, og

drik - ker sted - se det kla - re vand og al - drig vi - nen så rød, thi
da han lan - ger til Lun - de - by, hans tig - ger - po - se var fuld, og

49 *2. gang molto rit.*

be - ske ed - di - ke Krist - us drak i sin u - skyl - di - ge død.
al - drig lem han rø - re kun - ne, så mø - dig han fal - der om - kuld.

be - ske ed - di - ke Krist - us drak i sin u - skyl - di - ge
al - drig lem han rø - re kun - ne, så mø - dig han fal - der om - kuld.

D Energico

69

f

76 Sopran *f*

9. Han ting-e-de kun - sti-ge mes-te-re, — de skul - le den kir - ke rej - se.

Alt *f*

9. Han ting-e-de kun - sti-ge mes-te-re, —

Tenor *f*

9. Han ting-e-de kun - sti-ge mes-te-re, — de skul - le den kir - ke rej - se.

Bas *f*

9. Han ting-e-de kun - sti-ge mes-te-re, —

84

kir - ke rej - se. — Mu - ren skul-le væ-re

— de skul - le den kir - ke rej - se. Mu - ren skul-le væ-re

kir - ke rej - se. — Mu - ren skul-le væ-re

— de skul - le den kir - ke rej - se. Mu - ren skul-le væ-re

rød og tyk, _____ med tår - ne skul - le den knej - se.

rød og tyk, _____ med tår - ne skul - le den knej - se.

rød og tyk, med tår - ne skul - le den knej - se. _____

rød og _____ tyk, med tår - ne skul - le den knej - se.

10. Ør - nen fly - ver i vil - de - ne luft, han kan si - ne vin - ger stræk - ke,

10. Ør - nen fly - ver i vil - de - ne

10. Ør - nen fly - ver i vil - de - ne luft, han kan si - ne vin - ger stræk - ke,

10. Ør - nen fly - ver i vil - de - ne

ør - nen fly - ver, det men - te han, Sankt Lau-
 luft, han kan si - ne vin - ger stræk - ke, det men - te han, Sankt Lau-
 ør - nen fly - - - ver, det men - te han, Sankt Lau-
 luft, han kan si - ne vin - ger stræk - ke, det men - te han, Sankt Lau-

ren - ti - us, — de tår - ne skul - le ham ræk - ke.
 ren - ti - us, — de tår - ne — skul - le ham ræk - ke.
 ren - ti - us, de tår - ne skul - le ham ræk - ke. —
 ren - ti - us, — de tår - ne skul - le ham ræk - ke.

E

Lidt hurtigere

Sopran, Alt

11. Den muld - varp kry - ber i dy - ben muld, hvor snu - den
 12. De me - ste-re mu - re den lan - ge — dag, alt ud - i den

Tenor

11. Den muld - varp kry - ber i dy - ben muld, hvor snu - den
 12. De me - ste-re mu - re den lan - ge — dag, alt ud - i den

Bas

122

den — kan bun - de, — dér vil - le han, Sankt Lau -
 ba - re skjor - te, — men hver den sten de —

den — kan bun - de, — dér vil - le han, Sankt Lau -
 ba - re skjor - te, — men hver den sten de —

127

ren - ti - us, den sten skul-le kir - ken grun - de.
mu - red ved dag, den var om nat - ten bor - te.

F

149

kalk og sten

13. Om mor-ge-nen lå bå-de kalk og sten vidt om på den grøn - ne

13. Om mor-ge-nen lå bå-de kalk og sten vidt

155 *poco a poco piu lento e dim*

he - de, sligt gjor - des af al - le de trol - de

he - de, sligt gjor - des af al - le de trol - de

om på den grøn - ne he - de, sligt gjor - des af al - le de

160 *dim.* **pp**

små og al - le de kæm - per le - de.

små og al - le de kæm - per le - de.

trol - de og al - le de kæm - per le - de.

14. Lau -

171 $\text{♩} = 85$
V. 15 Solo

ren-ti - us vå - ger ved mid - je - nat, _____ hans tan - ker
15. "Hør du mig, Sankt Lau - ren - ti - us, _____ den kir - ke jeg

176

lø - be så vi - de, _____ det var da den sor - te
byg - ger på slet - te, _____ vil du mig go - den mu - rer -

182

1. 2. Solo

trold han stan - der ved mun - kens si - de: _____
løn med hånd og _____ mund for - jæt - te. _____

16. Og

203 *cresc.* *f*

du skal gi-ve mig sol _____ og må - - - ne, der -

208

til di-ne øj - ne bå - de, el - ler du skal si - ge mig, hvo jeg

214

er, mit navn det væ - re din gå - de." _____

Tranquillo

219 Tenor, Bas

17. Det var Sankt Lau - ren-ti - us, _____ han nik - ker med ho - ve-det brat, _____

227

Pesante

det var da den sor-te trol-d, han byg-ger en kir-ke ved nat. _____

H**Tempo 1**

239

f
Sopran, Alt

18. For Sankt Lau-ren - tii ven - stre ø - je, til - med for hvi - den må - ne, han

f
Tenor

18. For Sankt Lau-ren - tii ven - stre ø - je, til - med for hvi - den må - ne, han

f
Bas

18. For Sankt Lau-ren - tii ven - stre ø - je, til - med for hvi - den må - ne, han

byg-ger et langt og præg - tigt tårn, det sy - nes i he - le Skå - ne.

byg-ger et langt og præg - tigt tårn, det sy - nes i he - le Skå - ne.

19. For Sankt Lau-ren - tii høj - re syn og for den rø - de sol, han

19. For Sankt Lau-ren - tii høj - re syn og for den rø - de sol, han

251

byg-ger et an - det kæm - pe-tårn, det sy-nes ved Nør - re - pol. ved Nør -

256

I

Tranquillo

pp

Nør - re - pol. 20. Lau - ren - ti-us den mor - gen -

- re - pol. 20. Lau - ren - ti - us den mor - gen -

263

stund står glad for gyld - ne al - ter, dér drik - ker han af den

stund står glad for gyld - ne al - ter, dér drik - ker han af den

270

hel - li - ge kalk og syn - ger en dej - lig psal - ter. 21. Men

hel - li - ge kalk og syn - ger en dej - lig psal - ter. 21. Men

a tempo
p

276 Sopran

den - gang so - len_ han gik ned, og_ mør - ket det drev

Alt

21. Men den - gang so - len han gik ned, og

Tenor

den - gang so - len_ han gik ned, og_ mør - ket det_ drev

Bas

21. Men den - gang so - len han gik ned, og_

p

282

på, — da mon - ne den her - re så sør - gen - des på

mør - ket det drev på, — da mon - ne den her - re så sør-gen-des på

på, da mon - ne den her - re så sør - gen - des på

mør - ket det drev på, — da mon - ne den her - re så sør-gen-des på

mar - ken e - ne gå. _____

mar - ken e - ne gå. _____

mar - ken e - ne gå. _____

mar - ken e - ne gå. _____

J

Solo

296

22. "Hvor skul - le jeg hit - te det trol - de - navn, _____ når jeg det
ska - de for mit gam - le syn, _____ som jeg ej _____

301

al - drig vid - ste? _____ Jeg vis - se - lig må mi - ne ø - jne
kan be - va - re, _____ men al - ler - mest for sol og _____

307

2. gang rit.

1. 2.

to i nat til trol - de - ne mi - ste. 23. Oh,
 må - ne, de skin - ne beg - ge så kla - re."

K

Sopran, Alt *pp*

mf Tenor

mf Bas

24. Den her - re lag - de sig ned og bad alt på den grøn - ne

24. Den her - re lag - de sig ned og bad alt på den grøn -

334

pp *piu moto*

høj, da hør - te han i høj-en brat en pus-len og en

pp

- ne høj, da hør - te han i høj-en brat en pus-len og en

pp

340

støj. 25. Det var det ar-ri-ge trol-de-barn, så så-re hans øj-ne run-de, og

støj. 25. Det var det ar-ri-ge trol-de-barn, så så-re hans øj-ne run-de, og

345

mo-de-ren gang - er op og ned og tys-ser ham som hun kun - ne.

mo-de-ren gang - er op og ned og tys-ser ham som hun kun - ne.

349

26. "Slå dig til tåls, min ra - re glut! Du la - de gråd - en

26. "Slå dig til tåls, min ra - re glut! Du la - de gråd - en

352

fa - re, nu kom - mer FIND _____ med sol og_

fa - re, nu kom - mer FIND _____ med sol og_

356

må - ne, med krist-mands øj - ne kla - re."

må - ne, med krist-mands øj - ne kla - re."

L *mf*
Tenor, Bas

27. Og det var Sankt Lau - ren - ti - us, han bli - ver så glad til

363

mo - de, frelst var sol, — og frelst var må - ne, der -

366

til hans øj - ne go - de. 28. Thi da den le - de

369

Solo

han trol - de - mand ad hjem - met mon - ne lak - ke,

372

f

si-ger: "Du væ - re vel - kom - men, Find, alt i din e - gen bak - ke!"

376

FIND! FIND!

M**Con moto**

Sopran, Alt

29. Trol - den_ hav - de så dybt un-der muld de kro - ge - de
gri - ber han om_ den_ støt - te_ stærk, og det_ med

Tenor

29. Trol - den_ hav - de så dybt un-der muld de kro - ge - de
gri - ber han om_ den_ støt - te_ stærk, og det_ med

Bas

Piano accompaniment with two staves.

385

løn - ne - gan - ge,_____ dér ta - ger han til med barn og
me - gen har - me,_____ at knu - se den kir - ke, det var_ hans

løn - ne - gan - ge,_____ dér ta - ger han til med barn og
me - gen har - me,_____ at knu - se den kir - ke, det var_ hans

Piano accompaniment with two staves.

391

viv så skyn - de - lig at gan - ge. 30. Da 31. Da
 agt, med si - ne hel - ve-des ar - me.

viv så skyn - de - lig at gan - ge. 30. Da 31. Da
 agt, med si - ne hel - ve-des ar - me.

viv så skyn - de - lig at gan - ge. 30. Da 31. Da
 agt, med si - ne hel - ve-des ar - me.

ff

ff

ff

N

412

kun - ne han al - drig rø - re et lem og al - drig be - net

kun - ne han al - drig rø - re et lem og al - drig be - net

kun - ne han al - drig rø - re et lem og al - drig be - net

ff

418

flyt - te, han står i kamp i den - ne stund

flyt - te, han står i kamp i den - ne stund

423

— ved Lun - da - kir - kens støt - te.

— ved Lun - da - kir - kens støt - te.

O *f*

32. Lø - ser hans kvin - de sit lan - ge — hår, hen-des lok - ker i gul - vet

f

32. Lø - ser hans kvin - de sit lan - ge — hår, hen-des lok - ker i gul - vet

f

434

rin - de, — og om en stol - pe, så tyk — og

rin - de, — og om en stol - pe, så tyk — og

439

stærk, det bånd hun mon - ne vin - de. 33. Da

stærk, det bånd hun mon - ne vin - de. 33. Da

ff

P **Maestoso**

blev hun sten i sam - me stund, og sten blev hen - des

blev hun sten i sam - me stund, og sten blev hen - des

ff

450

un - ge, dér står hun med sit ho - ved - bånd, _____

un - ge, dér står _____ hun _____ med sit ho - ved - bånd, _____

455

— når folk i kir - ken sjun - ge,

— når folk i kir - ken _____ sjun - ge,

459 **Largo**

når folk i kir -

når folk i kir -

463

- ken sjun - - - ge.

- ken sjun - - - ge.

1. Bonden han beder med liden ro,
når regnen slår på hans hue,
når tåen er kold og ryggen våd,
kun lidet hans tanker due.

2. Det var St. Laurentius,
han agter en kirke bygge,
thi ganger han ud på den brede vej
med tiggerpose på rygge.

3. Ganger han ud på den brede vej
alt med sin fattigmandspose,
hans øjne de vare som alterlys,
hans kind den var som en rose.

4. Det var den hellige Herrens mand,
han sankede guldet røde.
Hans sko var reven, hans fod var hoven,
det gjorde ham megen møde.

5. Han samlede møgle guld og sølv
alt på de riges trapper,
men aldrig han ejer en kjortel ny,
han går i de gamle kapper.

6. Han drikker stedse det klare vand
og aldrig vinen så rød,
thi beske eddike Kristus drak
i sin uskyldige død.

7. Og aldrig han tager ved anden mad
end stodderbrød det sorte
hunden river hans bare skind
alt for de rige mænds porte.

8. Men da han langer til Lundeby,
hans tiggerpose var fuld.
og aldrig lem han røre kunne,
så mødig han falder omkuld.

9. Han tingede kunstige mestere,
de skulle den kirke rejse.
Muren skulle være rød og tyk,
med tårne skulle den knejse.

10. Ørnen flyver i vildene-luft,
han kan sine vinger strække,
det mente han, St. Laurentius,
de tårne skulle ham række.

11. Den muldvarp kryber i dyben muld,
hvor snuden den kan bunde,
dér ville han, St. Laurentius,
den sten skulle kirken grunde.

12. De mestere mure den lange dag,
alt udi den bare skjorte,
men hver den sten de mured ved dag,
den var om natten borte.

13. Om morgenen lå både kalk og sten
vidt om på den grønne hede,
sligt gjordes af alle de trolde små
og alle de kæmper lede.

14. Laurentius våger ved midjenat,
hans tanker løbe så vide,
det var da den sorte trold
han stander ved munkens side:

15. "Hør du mig, St. Laurentius,
den kirke jeg bygger på slette,
vil du mig goden murer løn
med hånd og mund forjætte.

16. Og du skal give mig sol og måne,
dertil dine øjne både,
eller du skal sige mig, hvo jeg er,
mit navn det være din gåde."

17. Det var St. Laurentius,
han nikker med hovedet brat,
det var da den sorte trold,
han bygger en kirke ved nat.

18. For St. Laurentii venstre øje,
tilmed for hviden måne,
han bygger et langt og prægtigt tårn,
det synes i hele Skåne.

19. For St. Laurentii højre syn
og for den røde sol,
han bygger et andet kæmpetårn,
det synes ved Nørrepol.

20. Laurentius den morgenstund
står glad for gyldne alter,
dér drikker han af den hellige kalk
og synger en dejlig psalter.

21. Men dengang solen han gik ned,
og mørket det drev på,
da monne den herre så sørgendes
på marken ene gå.

22. "Hvor skulle jeg hitte det troldenavn,
når jeg det aldrig vidste?
Jeg visselig må mine øjne to
i nat til troldene miste.

23. - Oh, skade for mit gamle syn,
som jeg ej kan bevare,
men allermest for sol og måne,
de skinne på himlen så klare."

24. Den herre lagde sig ned og bad
alt på den grønne høj,
da hørte han i højen brat
en puslen og en støj.

25. Det var det arrige troldebarn,
så såre hans øjne runde,
og moderen ganger op og ned
og tysser ham som hun kunne.

26. "Slå dig til tåls, min rare glut!
Du lade gråden fare,
nu kommer FIND med sol og måne,
med kristmands øjne klare."

27. Og det var St. Laurentius,
han bliver så glad til mode,
frelst var sol, og frelst var måne,
dertil hans øjne gode.

28. Thi da den lede troldemand
ad hjemmet monne lakke,
han siger: "Du være velkommen, Find,
alt i din egen bakke!"

29. Trolden havde så dybt under muld
de krogede lønnegange,
dér tager han til med barn og viv
så skyndelig at gange.

30. Da griber han om den støtte stærk,
og det med megen harme,
at knuse den kirke, det var hans agt,
med sine helvedes arme.

31. Da kunne han aldrig røre et lem.
og aldrig benet flytte,
han står i kamp i denne stund
ved Lundakirkens støtte.

32. Løser hans kvinde sit lange hår,
hendes lokker i gulvet rinde,
og om en stolpe, så tyk og stærk,
det bånd hun monne vinde.

33. Da blev hun sten i samme stund,
og sten blev hendes unge,
dér står hun med sit hovedbånd,
når folk i kirken sjunge.

Poul Møller Nielsen